

Mistryně,
toto není moje zkušenost.
Sestra zasvěcená mi to říkala.
V Zhongli měla
zasvěcená sestra
80ti letého souseda.
Nedávno zemřel.
Ale ještě než zemřel,
ukázala mu ta sestra
obrázek Mistryně.
On si pak vzpomněl,
že před 40ti nebo 50ti lety
byl poslán do Manily,
aby sloužil japonské armádě.
Jejich loď se potopila
do hluboké rokle v moři.
Pak viděl, jak ho přichází
zachránit transcendentní tělo
Mistryně, zachránila ho
z hlubin moře
a vynesla ho nahoru.
Později, konečně zjistil,
že Mistryně byla ta,
na obrázku,
na obalu sbírky aforismů.
Dovolte mi, ať se podívám.
Byl Mistryni velice vděčný.
Bohužel bylo příliš pozdě.
Nejspíš ho již Mistryně
zasvětila uvnitř.
Děkuji Vám, Mistryně.
Děkuji Vám, Mistryně,
že jste nás pozvala
na vaše narozeniny.
Když se vracela
z Pusanu v Koreji,
bylo v letadle dítě,
které usedavě plakalo.
Stále v tom letadle plakalo.
Letadlo mělo navíc
nějaké problémy,
což způsobilo
asi 30ti minutové zpoždění.
Byla tedy velmi neklidná.
Zavřela oči, soustředila se
na oko moudrosti.
Pak uviděla
transcendentní tělo Mistryně,
jak oděna v bílém sedí
na letadle a dívá se na ni.

„Nedělej si starosti“,
řekla Mistryně. Ona se tedy
uklidnila a přijela sem,
aby viděla Mistryni.
Ona je Vám, Mistryně,
opravdu vděčná.
(Rádo se stalo.)
Ona tedy něco řekla
a vypadala jako
skutečný člověk, ano?
To není to, co myslím.
My mluvíme
o transcendentním těle,
které přichází,
když máte oči otevřené,
rozumíte?
Jako obyčejný člověk.
Nemluvíme o záři,
kterou vyzařuje Mistryně,
kterou vidíte v nitru
v meditaci.
To je jiné.
Je skutečně velká škoda
nepraktikovat duchovně.
Když budeme více
praktikovat, objeví se
více schopností. Ano.
Mistryně,
toto je zkušenost
mého tchána.
On tehdy...
Znovu pláčete, můj Bože.
On byl nemocen, v nemocnici
a nakonec...
Toto nám povídal,
když se vrátil k nám domů
a viděl na zdi obraz Mistryně.
Říkal mi, že když
byl nemocen v nemocnici,
naše Mistryně ho navštívila.
Říkal, že Mistryně
přišla v bílých šatech.
Mistryně se ho zeptala,
„Víte, kdo jsem?“
Mistryně pak řekla:
„Podívejte se dobře,
ještě jednou.“ A pak se
zamyslel a řekl: Nejspíš jste
Mistryně Ching Hai
mého syna.

Pak mu Mistryně řekla:
„Nedělejte si starosti,
jen se uvolněte
a hezky se zotavujte.
Vaše nemoc
bude postupně vyléčena.“
Přešťastný plakal
a pak Mistryně zmizela.
Druhý den jsme mu zavolali,
a oznámili mu,
že pro něho přijedeme
a bude bydlet s námi.
Byl velice šťastný.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Rádo se stalo.
Viděla jste něco?
(Asi před deseti lety.)
(Viděla jsem to ve svém snu.)
Viděla jste to ve svém snu,
dobrá.
V tom snu
mě Mistryně vzala
do naprosto kulaté brány,
kde bylo
hodně spolupraktikujících.
Mistryně mě takto držela
a vstoupila do brány.
Byl to vnitřní Mistr?
(Ano.)
To je něco jiného,
my mluvíme o vnějším.
Také jsem před deseti lety
viděla Mistryni,
vypadala jako na obrázku
Quan Yin Bódhisattva,
měla ruce takto.
Šla jsem navštívit přítele
a cestou domů jsem
zabloudila. Nemohla jsem
najít cestu domů.
Dlouho jsem bloudila,
pak jsem uviděla
vyjít Quan Yin Bódhisattvu.
Šla jsem tedy jejím směrem
a pak jsem našla cestu.
To je skvělé.
Och, ten obrázek.
Mistryně v bílém vás vedla,
abyste našla cestu, je to tak?
Ano,

Quan Yin Bódhisattva.
Rozumím, rozumím!
Dobrá. Děkuji Vám.
Celkem hodně lidí
mělo zkušenosti.
To, o čem teď mluvíme,
je dost speciální situace.
Myslím, když k vám
vně mluví transcendentní
tělo Mistra,
ne ten, kterého vidíte
v meditaci,
to je vnitřní zážitek.
Když k vám přijde
transcendentní tělo Mistryně,
aby k vám mluvila,
je to v této dimenzi,
rozumíte?
Ona se přeměnila
do fyzického těla,
aby s vámi komunikovala.
To není stejné.
Rozumíte?
Ona sestoupila dolů,
do této dimenze.
Když vidíte Mistryni
v meditaci,
jste to vy, kdo šel nahoru.
Rozumíte?
(Rozumím.)
Vidíte-li Mistryni
i s otevřenými očima,
tehdy sešla dolů
do našeho světa,
aby s námi komunikovala.
Toto fyzické tělo,
které vidíte teď,
tato tzv. Mistryně,
nejde ani nahoru, ani dolů.
Tomu se říká čajový mejdan,
dimenze čajového dýchánku.
Mám dva příběhy,
ale ani jeden není můj.
Jeden je syna mladšího bratra
mojí manželky,
který byl tehdy velice malý.
Tak vzdálené příbuzenstvo!
Tenkrát byla moje tchýně
zrovna zasvěcená.
Vzala to dítě

do Youth parku v Taipei,
aby si hrálo.
Dítě řeklo, že chce jít
na toaletu.
A moje tchýně
chodila okolo,
takže dítě když vyšlo,
nemohlo svoji babičku najít.
Byl vystrašený.
Tehdy byl velice malý,
ale věděl, že nemůže plakat,
ze strachu, aby nebyl unesen.
Řekl, že kdyby plakal,
lidé by věděli, že se ztratil.
Kolik mu bylo?
Tehdy nebyl ještě
ani ve školce,
čtyři nebo pět let.
Čtyři nebo pět let.
A pak uviděl Mistryni.
Vyprávěl nám později
co se přihodilo.
On byl velice nervózní
a Mistryně k němu
přistoupila a řekla:
„Pojď se mnou, neplač.“
Poslušně Mistryni následoval.
Obcházeli to tam,
prošli kolem dvou míst
a našli jeho babičku.
On jí řekl:
„Viděl jsem Mistryni.
Mistryně mě sem přivedla.“
To bylo poprvé,
kdy jsem slyšel, že se
transcendentní tělo Mistryně
zjevilo v blízkosti mé rodiny.
Bylo to poprvé,
co jste o tom slyšel?
To dítě, co se tehdy ztratilo,
je již plně zasvěceno.
Samozřejmě.
Tehdy byl ještě malý.
Nepracovali jste
dostatečně pilně,
a já jsem musela distribuovat
knihy zdarma.
Vynechali jste jednoho žáka,
a já jsem ho musela
vyhledat sama, vidíte.

Je lepší se spoléhat na sebe,
než na ostatní.
Jsme jedna rodina.
Kde můžeme najít
lepší přátele, co?
Všichni si můžeme hned
navzájem důvěřovat,
je to tak?
Po zasvěcení,
když někdy vidíme
spolupraktikující,
které jsme nikdy nepotkali,
je to v pořádku, jsou jako
členové rodiny nebo
dlouholetí přátelé, kterým
můžeme naprosto důvěřovat.
Můžete ho vzít domů,
a s jistotou víte,
že neudělá nic špatného.
Někdy si
navzájem pomůžeme
nebo něco zkonzultujeme.
Všichni si důvěřují,
jako v rodině.
Nejraději bychom
toho ducha objali.
Čím více praktikujeme,
tím jednotnější je naše rodina.
Skupinové meditace
také pěstují ducha jednoty.
Ve společnosti
se cítíme více povzbuzeni
a praktikujeme lépe.
(Dobrý den, Mistryně.)
Ahoj.
Než jsme byli zasvěceni,
byla jsem velice
zanepřázněna podnikáním.
Jednou byla moje dcera
nemocná a velmi se
doma bála.
Říkala, že viděla
mnoho démonů,
a když otevřela oči
viděla Quan Yin Bódhisattvu
v bílých šatech,
jak jí říkala:
„Neboj se, přišla jsem
tě zachránit.“
To se stalo dvakrát za sebou.

Tehdy jsme nevěděly,
že to byla Mistryně.
Dověděly jsme se,
že to byla Mistryně,
která nám přišla pomoci,
až o několik let později
při zasvěcení.
Tehdy jsem byla velice
zaměstnána, abych se starala
o své dítě. Jsem Vám
velice vděčná, Mistryně,
že jste se o nás po celou
dobu starala, děkuji Vám.
Ona viděla Mistryni
otevřenýma očima,
ne se zavřenýma.
Rozumím, rozumím!
(Děkuji Vám.)
Já pracuji také jako
opatrovatelka dětí.
Musím dělat různé práce.
Mám další příběh,
opět se týká mého tchána.
Vzala jsem ho k nám,
aby s námi bydlel.
I když předtím žil
v Kaohsiungu
a v Chang-Hua neměl
zdravotní dokumentaci,
vzala jsem ho k doktorovi.
Než jsme doktora navštívili,
vyprávěl mi, že Mistryně
přišla minulou noc
a řekla mu, aby cvičil.
Zeptala jsem se:
„Jaké cvičení?
Je to pravda nebo ne?“
Pak mi je předváděl.
Pomyslela jsem si,
že je to skutečně zvláštní,
že je umí i předvést.
Pak jsem na to zapoměla
a vzala ho do nemocnice.
Po prohlídce doktor řekl:
„Máte dobré zdraví, ale
potřebujete cvičit.
Nemusíte brát léky.
Cvičení bude stačit.“
(Cvičení.) Cvičení.
Řekla jsem: „Pane doktore,

naučíte nás to?
Jaké cviky mému tchánovi
pomohou?
Doktor řekl:
„Cvičte takto.“
Co ukazoval, bylo naprosto
to samé, co Mistryně učila
mého tchána.
Byla jsem šokována.
Byl to skutečný zázrak.
Poté se můj tchán
začal vyptávat na zasvěcení,
ale jelikož je příliš starý,
může praktikovat jen
pohodlnou metodu.
Říkala jsem vám,
že musím vykonávat
různé práce, zdarma.
Další případ je můj manžel.
Kdysi jedl hodně masa.
Pak se díval
na kabelovou televizi.
Nevěda proč, jednoho dne
si najednou nalamal
kabelovou televizi a sledoval
přednášku Mistryně.
Ohromen logikou
učení Mistryně,
se zaujetím naslouchal.
Býval velice tvrdohlavý,
a zvláštní bylo,
že ji rád sledoval.
Stalo se to, že nás přišla
navštívit moje matka.
Doporučil mé matce:
„Můžete si někdy naladit
tento televizní kanál, kde
dávají přednášky Mistryně.
Jsou skvělé.“
Moje matka řekla:
„Mistryně Ching Hai?
Můj kamarád je její žák.
Mohu ti od něho koupit
nějaké knihy ke čtení.“
Moje matka tedy koupila
mému manželovi knihy.
Tehdy po nich můj manžel
toužil a stále ty knihy četl.
Tehdy mi to neřekl.
Až o několik let později

mi řekl, že
transcendentní tělo Mistryně
mu bylo stále po boku,
a četlo mu slova z knihy
Klíč k okamžitému osvícení.
On byl velice dojat
a dychtil jet
do Hsihu pro zasvěcení.
To je vše.
Děkuji Vám, Mistryně.
Osobní servis.
Systém
individuálního servisu.
Ošetřovatelka dětí, čtenářka,
cvičitelka,
rehabilitační pracovnice.
Nevěděla jsem,
že mám tolik profesí.
Kdy jsem získala tolik
osvědčení a zaměstnání?
Lidé říkají, že je teď obtížné
najít práci.
Svět je
v ekonomickém úpadku.
Je těžké najít si práci.
Já sama mám tolik úkolů.
Nemohu je všechny naplnit.
A vy říkáte,
že nemůžete najít práci,
co tím myslíte?
Mistryně,
mohu se také zeptat?
Četl jsem
v buddhistických písmech,
že Buddha zmiňoval
pět velmi těžkých hříchů,
nazvaných Pět zločinů:
otcovražda, matkovražda,
zabití Arhata, narušování
harmonie komunity
a prolévání krve Buddhy.
Každý, kdo se dopustí
některého z těchto pěti hříchů
upadne pravděpodobně
do hlubokého Pekla,
a je obtížné se zachránit.
Mohu se zeptat, Mistryně,
když praktikujeme
Metodu Quan Yin,
může se to stát?

Jak se můžeme těmto pěti
vážným hříchům vyhnout,
zvláště narušování
harmonie komunity.
Osvítíte nás,
prosím, Mistryně?
Jak se této situaci
můžeme vyhnout?
Děkuji Vám, Mistryně,
Prostě zavřeme oči,
zavřeme pusy
a budeme si všímat svého,
pak si do takové
situace nenaběhneme.
Ne jen zde v našem centru.
Všude je to stejné.
Týká se to také
našich praktikujících.
Komunita se nevztahuje jen
na lidi v centrech nebo
mnichy.
Komunita
zahrnuje nás všechny.
Nepomlouvejte tedy.
Nemluvte o lidech
před ostatními špatně,
neříkejte, že on vás nesnáší,
a vy nesnášíte jeho atd.,
nevyvolávejte hádky.
To není správné.
Nevšímáme si tedy
těchto záležitostí
a bude to v pořádku.
Takto se tomu můžeme
vyhnout. Nebudeme to dělat.
Duchovní praktikující
jsou většinou velice
upřímní, velice milující,
a starají se o ostatní.
Takové věci by se
neměly stávat.
Jen záměrné, zlé myšlenky
způsobí takový hřích.
Někdy je to jen nedbalé
a nezáměrné,
a to je v pořádku.
Samozřejmě bychom měli
jednat opatrně.
Máme pět pravidel, ano?
Dodržujeme pět pravidel,

abychom se
těmto věcem vyhnuli.